



การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาใช้บริการหาดสมิหลา ตำบลบ่อทราย อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

Assessing the Satisfaction of Thai Tourists Utilizing Services at Samila Beach in
Bo Yang Subdistrict, Mueang Songkhla District, Songkhla Province

นาลิตา อิหม่าเหม้¹, ชลธิชา รามวงศ์², สราวุฒิ เบ็ญญฤทธิ์³, กมลวรรณ เพ็งเกตุ⁴,
กัญญิกา จันทรผ่อง⁵, บงกช เสมอภาค⁶, เพียรพจ อินทร์รัตน์⁷, สุรัชย์ ประกอบ⁸, และเกรียงศักดิ์ รัฐกุล⁹

¹⁻⁸สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

⁹สาขาจิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ หาดสมิหลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของสูตร Taro Yamane ที่ความคลาดเคลื่อน 5% จากประชากรจำนวน 1,056,267 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม (ออนไลน์) มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.82 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ วิเคราะห์ข้อมูลประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าความเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า การเดินชมวิวริมชายหาด อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่การถ่ายรูปกับประติมากรรมนางเงือก/หนู แมว อยู่ในระดับมาก และแคมป์ปิ้งริมหาด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ระดับความพึงพอใจด้านสิ่งดึงดูดใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่การมีบรรยากาศที่น่าพักผ่อน อยู่ในระดับมากที่สุด และประตูเมืองสงขลา อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ระดับความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ความเพียงพอและความเหมาะสมของสถานที่พักผ่อนตามแนวชายหาด อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านอาหาร อยู่ในระดับมาก และความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านขายของที่ระลึก อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และระดับความพึงพอใจด้านการเข้าถึงภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า มีป้ายบอกทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่สภาพถนนทางเข้ามีความสะดวก/เข้าถึงง่าย อยู่ในระดับมาก และมีบริการรถโดยสารไปยังแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากตามลำดับ

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, นักท่องเที่ยวชาวไทย, หาดสมิหลา





Abstract

This research aims to study the satisfaction of tourists who use the services of Samila Beach, Songkhla Province. The sample group used in this research is Thai tourists traveling to Samila Beach, Mueang District, Songkhla Province. The sample size was determined by comparing the table of Taro Yamane's formula with an error of 5% from a population of 1,056,267 people, resulting in a sample size of 400 people. Tools used in the study It is a questionnaire (online) with a reliability value of the questionnaire equal to 0.82. Data were collected from a random sample. Data were analyzed using statistical packages using statistics, frequency, percentage, average. and standard deviation. The findings indicated that most of the sample were female, aged between 16 and 25, holding a bachelor's degree, and mainly students with an average monthly income below 10,000 baht. Tourists exhibited an overall high level of satisfaction with tourist activities. When examining specific aspects, the highest levels of satisfaction were observed in activities like strolling along the beach to appreciate the scenery, taking photos with mermaid/mouse/cat sculptures, and beach camping. Regarding overall attraction satisfaction, the highest levels were associated with being a tourist destination representing the uniqueness of the area, offering a relaxing atmosphere, and the presence of the Songkhla City Gate. Satisfaction with facilities was also reported at a high level, with satisfaction in areas such as the adequacy and appropriateness of resting places along the beach, restaurants, and souvenir shops. The satisfaction with overall access was notably high, with clear signage at entrances to tourist attractions, convenient access roads, and the availability of bus services to tourist attractions all receiving high levels of satisfaction.

Keywords: Satisfaction, Thai tourists, Samila Beach

1. บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังธุรกิจต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยว อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานของประชาชนทุกภาคส่วน และช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างมหาศาล โดยจากสถิติรายได้ของการท่องเที่ยวเมื่อปีพ.ศ. 2562 พบว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวให้กับประเทศไทยถึง 1,911,807 ล้านบาท (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564) หาดสมิหลา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ถือว่าเป็นอีกจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ และเวียนมาสัมผัสเสน่ห์ความงดงามของธรรมชาติ อาหารการกิน และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายเป็นอัตลักษณ์ของชาวจังหวัดสงขลา ซึ่งนับได้ว่าเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวสามารถจดจำและเกิดความประทับใจ อยากมาเยือนจังหวัดสงขลาอีกครั้ง ซึ่งจังหวัดสงขลา มีคำขวัญคือ “นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานป๋า ศูนย์การค้าแดนใต้” จากคำขวัญของจังหวัดสงขลาบ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ และแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาได้อย่างชัดเจน (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา, 2560) หาดสมิหลาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และมีประติมากรรมนางเงือก มีม้าและเรือสำหรับให้เช่าถ่ายรูปเดินชมชายหาด มีของกินให้เลือกซื้อตามหาดมากมาย ซึ่งหาดสมิหลาเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้จังหวัดสงขลายังเป็นศูนย์การท่องเที่ยวของภาคใต้ตอนล่าง เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เป็นเมืองสองทะเล และยังเป็นเมืองท่าค้าขายมาตั้งแต่สมัยโบราณ (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสงขลา, 2561) โดยนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจะชอบมาถ่ายรูปกับนางเงือก ที่เป็นประติมากรรม



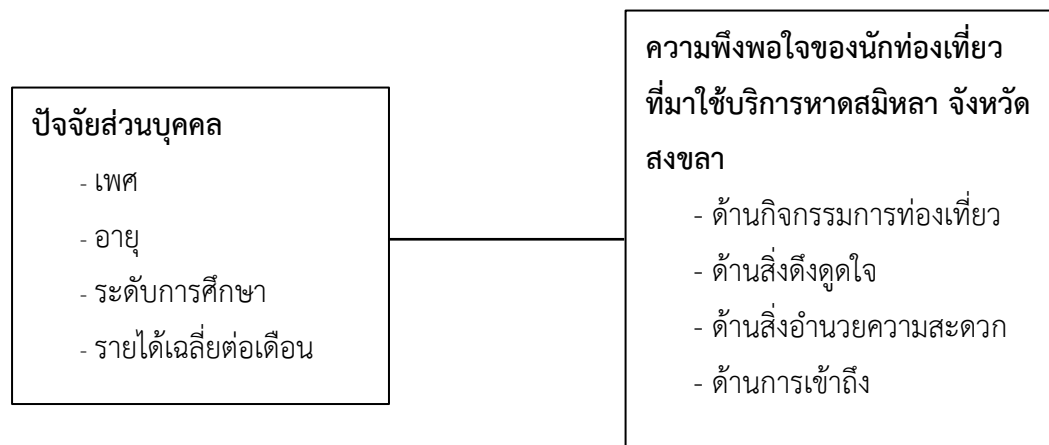
รูปปั้นคิวทองที่ใคร ๆ ก็อยากมาถ่ายรูป แล้วยังสามารถมานั่งพักผ่อนหย่อนใจดูวิวหรือเล่นน้ำทะเลได้สบายเลย ซึ่งความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ความรู้สึก หรือเจตคติในทางที่ดีของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกอยากกลับมาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้นอีกครั้ง เกิดการแนะนำและบอกต่อในทางบวกต่อผู้อื่น และเต็มใจที่จะจ่ายค่าบริการเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากนักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจน้อย หรือไม่พึงพอใจ อาจจะไม่เข้ามาท่องเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนั้นอีก

ด้วยเหตุและผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา เพราะหาดสมิหลาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและมีความสำคัญต่อจังหวัดสงขลาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของชุมชนในพื้นที่ มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนมากขึ้น การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อหาดสมิหลาจะช่วยให้ผู้วิจัยทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุงและแก้ไขเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจมากที่สุด ผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและฟื้นฟูหาดสมิหลา เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น รวมทั้งเป็นที่รู้จักและแพร่หลายต่อไป สร้างรายได้สู่ชุมชน ทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของตำบลบ่อยาง และจังหวัดสงขลาให้เติบโตมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการหาดสมิหลาจังหวัดสงขลา

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย



4. วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการหาดสมิหลา ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลาผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในการวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดประชากรเป้าหมาย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ หาดสมิหลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในปี พ.ศ.2566 จำนวน 1,056,267 คน (กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ หาดสมิหลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 400 คน โดยเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของสูตร Taro Yamane (1973) ที่ความคลาดเคลื่อน 5% ที่ขนาดประชากรจำนวน 1,056,267 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมและสร้างเป็นมาตรวัดให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index: IOC) และพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.82 จึงนำมาสร้างในรูปแบบของแอปพลิเคชัน Google Forms

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโครงการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มาเที่ยวหาดสมิหลา ตำบลบ่อยาง จังหวัดสงขลา มีจำนวน 4 ด้าน และมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นคำถาม แบบปลายเปิดจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์เนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่หาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ที่มาแบบอิสระหรือมาแบบกรุ๊ปทัวร์ โดยการส่งลิงค์ทางออนไลน์และสแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อให้นักท่องเที่ยวทำแบบสอบถาม จำนวน 400 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูลบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล





5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้/เดือน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวน ร้อยละ เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	230	57.5
ชาย	163	40.8
เพศทางเลือก	3	0.7
ไม่ประสงค์ที่จะตอบ	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 163 คิดเป็นร้อยละ 40.8 และไม่ประสงค์ที่จะตอบ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.2 แสดงจำนวนร้อยละ อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	13	3.3
16 - 25 ปี	317	79.3
26 - 35 ปี	46	11.5
36 - 45 ปี	17	4.2
46 - 55 ปี	5	1.2
มากกว่า 55 ปี	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 16 - 25 ปี จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 26 - 35 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และอยู่ในช่วงอายุ 36- 45 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	4	1.0
มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า	27	6.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	80	20.0
ปวส./อนุปริญญา	34	8.5
ปริญญาตรี	250	62.5
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.2
รวม	400	100.0



จากตารางที่ 1.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา มีมัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และป.ว.ส/อนุปริญญา 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 แสดงจำนวน ร้อยละ รายได้/เดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	260	64.7
10,001 - 20,000 บาท	106	26.6
20,001 - 30,000 บาท	21	5.3
30,001 - 40,000 บาท	5	1.3
40,001 - 50,000 บาท	5	1.3
50,000 บาทขึ้นไป	3	0.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้/เดือน ต่ำกว่า 10,000 บาทจำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมา 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และ20,001 - 30,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวน ร้อยละ อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	240	60.2
ข้าราชการ	20	5.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	1.2
พนักงานบริษัทเอกชน	43	10.8
รับจ้างทั่วไป	41	10.2
ธุรกิจส่วนตัว	33	8.2
เกษตรกร	11	2.8
ว่างงาน	2	0.4
อื่น ๆ (พนักงานจ้างหน่วยงานรัฐ, ค้าขาย, แม่บ้าน, พนักงานรักษาความปลอดภัย และรับเหมาสินค้าส่งออกมาเลเซีย	5	1.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมา อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และและรับจ้างทั่วไป 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการหาดสมิหลา

ตารางที่ 2.1 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

กิจกรรม การท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ						ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่าเฉลี่ย		
1. ชิม/ถ่ายรูปกับม้า	76	155	109	40	20	3.57	1.06	มาก
2. ระบายสีปูนปลาสเตอร์	124	163	79	26	8	3.92	0.97	มาก
3. เล่นว่าวริมหาด	108	145	90	40	17	3.71	1.09	มาก
4. แคมป์ปิ้งริมหาด	166	141	61	21	11	4.08	1.01	มาก
5. วอลเลย์บอลชายหาด	100	136	99	41	24	3.62	1.14	มาก
6. ถ่ายรูปกับประติมากรรมนาง เงือก/หนู แมว	165	135	76	17	7	4.09	0.96	มาก
7. ทริปล่องเรือเกาะหนูเกาะแมว	147	136	67	33	17	3.91	1.11	มาก
8. เดินชมวิวริมชายหาด	243	114	35	5	3	4.47	0.77	มากที่สุด
รวม						3.92	1.01	มาก

จากตารางที่ 2.1 พบว่าระดับความพึงพอใจด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.92, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.01) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า เดินชมวิวริมชายหาด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.47, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.77) รองลงมาได้แก่การถ่ายรูปกับประติมากรรมนางเงือก/หนู แมว อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.09, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.96) และแคมป์ปิ้งริมหาด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.08, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.01) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสิ่งดึงดูดใจ

ด้านสิ่งดึงดูดใจ	ระดับความพึงพอใจ						ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่าเฉลี่ย		
1. ประติมากรรมนางเงือก /หนูแมว	178	134	75	11	2	4.19	0.87	มาก
2. ประติมากรรมพญานาคพ่นน้ำ	140	160	84	9	7	4.04	0.90	มาก
3. ประตุมืองสงขลา	174	153	65	6	2	4.23	0.81	มากที่สุด
4. มีประวัติศาสตร์ของประติมากรรมที่ น่าสนใจ	167	158	65	7	3	4.20	0.82	มาก
5. มีสภาพอากาศที่ดีไม่มีมลพิษ	157	159	72	8	4	4.14	0.85	มาก
6. มีความสะอาดเรียบร้อย	151	165	70	10	4	4.12	0.85	มาก
7. มีบรรยากาศที่น่าพักผ่อน	185	170	38	5	2	4.33	0.74	มากที่สุด
8. มีร้านค้าตลอดแนวของหาดสมิหลา	166	173	53	4	4	4.23	0.79	มากที่สุด
9. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงถึง เอกลักษณ์ของพื้นที่	213	142	40	4	1	4.41	0.73	มากที่สุด
รวม						4.21	0.82	มากที่สุด

จากตารางที่ 2.2 พบว่าระดับความพึงพอใจด้านสิ่งดึงดูดใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.21, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.82) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.41, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.73) รองลงมา มีบรรยากาศที่น่าพักผ่อน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.33, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.74) และประตูเมืองสงขลา อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.23, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความพึงพอใจ						ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย		
1. ความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านอาหาร	130	180	78	8	4	4.06	0.83	มาก
2. ความเพียงพอและความเหมาะสมของสถานที่จอดรถ	115	161	99	14	11	3.89	0.95	มาก
3. ความเพียงพอและความเหมาะสมของห้องสุขา	110	127	102	41	20	3.67	1.13	มาก
4. ความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านขายของที่ระลึก	133	157	88	19	3	4.00	0.90	มาก
5. ความเพียงพอและความเหมาะสมของสถานที่พักผ่อนตามแนวชายหาด	146	171	69	11	3	4.12	0.84	มาก
6. ความเพียงพอและความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัย	116	169	85	19	11	3.90	0.96	มาก
7. การให้บริการของศูนย์บริการข้อมูลทางการท่องเที่ยว	130	166	79	16	9	3.98	0.94	มาก
รวม						3.94	0.94	มาก

จากตารางที่ 2.3 พบว่า ระดับความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.94, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.94) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ความเพียงพอและความเหมาะสมของสถานที่พักผ่อนตามแนวชายหาด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.12, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.84) รองลงมา ความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านอาหาร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.0, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.83) และความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านขายของที่ระลึก อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.00, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.4 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเข้าถึง

ด้านการเข้าถึง	ระดับความพึงพอใจ						ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย		
1. มีป้ายบอกทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	142	191	59	7	1	4.17	0.75	มาก
2. จากตัวเมืองสงขลาถึงแหล่งท่องเที่ยวใช้ระยะเวลาไม่นาน	135	194	68	2	1	4.05	0.97	มาก
3. มีบริการรถโดยสารไปยังแหล่งท่องเที่ยว	132	181	74	11	2	4.08	0.82	มาก
4. สภาพถนนทางเข้ามีความสะดวก/เข้าถึงง่าย	143	178	71	6	2	4.14	0.79	มาก
รวม						4.11	0.83	มาก

จากตารางที่ 2.4 พบว่า ระดับความพึงพอใจด้านการเข้าถึงภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.11, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.83) เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า มีป้ายบอกทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.17,ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.75) รองลงมา สภาพถนนทางเข้ามีความสะดวก/เข้าถึงง่าย อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.14, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.79) และมีบริการรถโดยสารไปยังแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.08, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.82) ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากให้มีสุภาพบุรุษบรเวณชายหาด	5	1.25
2. อยากให้มีที่จอดรถเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้ได้มากกว่านี้	4	1.00
3. อยากให้มีการประชาสัมพันธ์และ promote การท่องเที่ยว	2	0.50
4. อยากให้ทุกคนช่วยกันรักษาความสะอาด	1	0.25
5. อยากให้ทำถนนให้เรียบกว่านี้ และเปลี่ยนผากระบายน้ำให้ดีกว่าเดิม	1	0.25
6. อยากให้ปภัพหมุดอาหารที่ไม่มีใครรู้จักให้มีความน่าสนใจ	1	0.25
7. อยากให้มีไฟในบริเวณที่ไม่มีคน เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	1	0.25
8. ควรมีการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งจากน้ำทะเลให้มากที่สุด	1	0.25
9. ถ้าคนในพื้นที่ไม่เห็นแก่ตัววันข้างหน้า อาจมีนักท่องเที่ยวมากกว่านี้	1	0.25
10. ควรสร้างแรงดึงดูดของรูปปั้นประติมากรรมแต่ละที่เป็นที่น่าสนใจ และรักษาไว้ให้สวยงามอยู่เสมอ	1	0.25
11. อยากให้มีห้องน้ำที่สะอาด	1	0.25
12. ควรจัดร้านอาหารให้เป็นโซนให้เรียบร้อย	1	0.25
13. ร้านอาหารน้ำดื่มควรเหมาะสมกับราคาและถูกหลักอนามัย	1	0.25
14. ถ้าได้ปรับปรุงชายหาดให้ดูสวยกว่านี้จะดีมาก	1	0.25
15. ควรจัดงานโอท็อปเพื่อสนับสนุนการขายของในพื้นที่ให้มากขึ้น	1	0.25



ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
16. อยากให้มีห้องละหมาด	1	0.25
17. การทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูล เจ้าหน้าที่ควรเข้มงวดกว่านี้	1	0.25
18. อยากให้มีประติมากรรมสัตว์ทะเลตามจุดต่างๆ เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นแลนด์มาร์กใหม่	1	0.25
19. อยากให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาดูแลความปลอดภัยมากกว่านี้	1	0.25
20. ไม่มีข้อเสนอแนะ	373	93.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่อยากให้มีสุสานสาธารณะบริเวณชายหาด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 และรองลงมาอยากให้มีที่จอดรถเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้ได้มากกว่านี้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และอยากให้มีที่จอดรถเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้ได้มากกว่านี้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

6. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จากการศึกษารายละเอียด พบว่า ระดับความพึงพอใจด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า เดินชมวิวยามชายหาด อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ถ่ายรูปกับประติมากรรมนางเงือก/หนู แมว อยู่ในระดับมาก และแคมป์ปิ้งริมหาด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยตามลำดับ ระดับความพึงพอใจด้านสิ่งดึงดูดใจภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา มีบรรยากาศที่น่าพักผ่อน อยู่ในระดับมากที่สุด และประตูเมืองสงขลา อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ระดับความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ความเพียงพอและความเหมาะสมของสถานที่พักผ่อนตามแนวชายหาด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านอาหาร อยู่ในระดับมาก และความเพียงพอและความเหมาะสมของร้านขายของที่ระลึก อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และระดับความพึงพอใจด้านการเข้าถึงภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า มีป้ายบอกทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก รองลงมาสภาพถนนทางเข้ามีความสะดวก/เข้าถึงง่าย อยู่ในระดับมาก และมีบริการรถโดยสารไปยังแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสำรวจข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท สอดคล้องกับงานวิจัยของ วณาลี วิริยะพันธุ์ (2563) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ลักษณะของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปัจจุบัน ที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ต้องการพักผ่อนและหาประสบการณ์ใหม่ ๆ นอกสถานที่ ในช่วงวัยเรียนหรือวัยทำงานที่ยังไม่มีหน้าที่การงานและภาระ ค่าใช้จ่ายมากนัก นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังให้ความสำคัญต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น เดินชมวิวยามชายหาด ถ่ายรูปกับประติมากรรมนาง





เงือก/หนูแมว และแคมป์ปิ้งริมหาด เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดา สุวรรณภิรมย์ (2560) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ช่วยให้ผ่อนคลายและพักผ่อนจากการเรียนหรือการทำงาน เช่น การเดินชมธรรมชาติ ถ่ายรูป และกิจกรรมสันทนาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดา สุวรรณภิรมย์ (2560) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ช่วยให้ผ่อนคลายและพักผ่อนจากการเรียนหรือการทำงาน เช่น การเดินชมธรรมชาติ ถ่ายรูป และกิจกรรมสันทนาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิชาการต่างประเทศหลายท่าน เช่น Zhang, Zhang, Wang, และ Zhang (2022) ที่พบว่านักท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล โดยกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ช่วยให้ผ่อนคลายและพักผ่อน ได้แก่ การเดินชมธรรมชาติ การเล่นกีฬากลางแจ้ง และการใช้เวลาอยู่กับครอบครัว และเพื่อนฝูง ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของหาดสมิหลาในฐานะแหล่งท่องเที่ยวเชิงพักผ่อน โดยหาดสมิหลามีทัศนียภาพที่สวยงาม ร่มรื่นไปด้วยป่าสน มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รองรับนักท่องเที่ยว เช่น สถานที่พักผ่อนตามแนวชายหาด ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น นักท่องเที่ยวจึงสามารถเพลิดเพลินกับกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังให้ความสนใจต่อสิ่งดึงดูดใจ เช่น แหล่งท่องเที่ยวแสดงถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ มีบรรยากาศน่าพักผ่อน และความเอกลักษณ์ประตุมืองสงขลา เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานพัฒนาชุมชน (2560) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และเสน่ห์เฉพาะตัว ความพึงพอใจต่อสิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของหาดสมิหลาในฐานะแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยหาดสมิหลามีสัญลักษณ์ที่โดดเด่น เช่น นางเงือกทอง หนูแมว และประตุมืองสงขลา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของเมืองสงขลา นอกจากนี้ หาดสมิหลายังมีบรรยากาศที่สวยงาม ร่มรื่นไปด้วยป่าสน เหมาะสำหรับการพักผ่อนและท่องเที่ยว โดยสรุป นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงพักผ่อน ให้ความสนใจต่อสิ่งดึงดูดใจ เช่น แหล่งท่องเที่ยวแสดงถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ มีบรรยากาศน่าพักผ่อน และความเอกลักษณ์ประตุมืองสงขลา เป็นต้น สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของหาดสมิหลาในฐานะแหล่งท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนและเชิงวัฒนธรรม

8. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา ด้านกิจกรรมกรรมการท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเข้าถึง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านกิจกรรมกรรมการท่องเที่ยว โดยภาพรวมควรมีการจัดนิทรรศการ การแสดงที่แปลกใหม่เพื่อเพิ่มความดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว และควรมีการโปรโมท/ประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายช่องทาง
2. ด้านสิ่งดึงดูดใจ โดยภาพรวมควรช่วยกันรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ และช่วยกันอนุรักษ์ดูแลสิ่งประติมากรรมต่าง ๆ ให้คงอยู่สภาพเดิมได้มากที่สุด
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมปัญหาหลักที่พบจากแบบสอบถามจะเป็นในเรื่องที่จอดรถ เช่น หาดที่จอดรถยาก ที่จอดรถคับแคบ ที่จอดรถไม่เพียงพอสำหรับผู้เดินทางมาท่องเที่ยว ในส่วนของสุขาควรปรับปรุงซ่อมแซมและเพิ่มปริมาณสุขาให้เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
4. ด้านการเข้าถึง โดยภาพรวมควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนนให้เคร่งครัดกว่าเดิม และควรมีป้ายแนะนำเส้นทางไปยังโรงแรม หรือ ที่พัก ที่ชัดเจนและเห็นในระยะไกล



ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการศึกษาในอนาคตควรศึกษาและเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่มาท่องเที่ยวหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา
2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ หรือผู้ให้บริการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา
3. คณะผู้วิจัยควรลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัยเป็นรูปแบบออนไลน์ทั้งหมด เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเพื่อป้องกันการได้รับข้อมูลที่ผิดพลาดจากการเก็บข้อมูล รูปแบบออนไลน์
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในพื้นที่ใกล้เคียงของจังหวัดสงขลา หรือจังหวัดอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม

9. เอกสารอ้างอิง

- กองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). “สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2566” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.mots.go.th/news/category/704>. สืบค้น 14 กรกฎาคม 2566.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและการกีฬา. (2564). “สถิติการท่องเที่ยว” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้ จาก <https://www.mots.go.th>. สืบค้น 13 กรกฎาคม 2566.
- บุญยวีร์ วิเศษสุนทรสกุล. (2563). แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชนนครราชสีมา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- มณฑิรา วิริยะพันธุ์ กิตติชัย รัตนะ และอภิชาติ ภัทรธรรม. (2562). ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการใช้บริการของอุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ จังหวัดมุกดาหาร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 10(1), 12-24.
- วนาลี วิริยะพันธุ์. (2563). ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 11(1), 232-244.
- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสงขลา. (2561). “ท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.songkhla.go.th/frontpage>. สืบค้น 13 กรกฎาคม 2566.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา. (2560). “ชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตวิถีจังหวัดสงขลา” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://songkhla.cdd.go.th/sevice>. สืบค้น 13 กรกฎาคม 2566.
- สุดา สุวรรณภรณ์. (2560). “พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเกาะช้าง จังหวัดตราด”. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 9(3), 69-79.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: New York: Harper & Row.
- Zhang, Y., Zhang, Y., Wang, J., & Zhang, J. (2022). The role of tourism in well-being: A systematic review. *Tourism Management*, 89, 102744.